

Interview bij de wisseling van districtsapostel (deel 2)

Op zondag 23 juni 2024 zal districtsapostel Rainer Storck ambtsrust ontvangen en apostel Stefan Pöschel zal de leiding van het kerkgebied West-Duitsland overnemen. Het tweede deel van het interview gaat over de uitdagingen van de pastorale reizen. De districtsapostel heeft ook reistips voor zijn opvolger.

Districtsapostel: sinds tien jaar reist u langs alle toevertrouwde kerkgebieden. Waar moet je vooral op letten als je in de Afrikaanse steppe of de Zuid-Amerikaanse jungle reist?

Je moet altijd mensen hebben die het land en de route kennen. Water aan boord is belangrijk. En zorg ervoor dat je voor het vallen van de avond op je bestemming of etappebestemming aankomt. Verder een goed gevoel voor humor en een goed humeur als je onderweg gaat.

Waren er kritieke situaties gedurende deze tijd? Ik herinner me een video van een banden-wissel midden op de steppe, dus een reservewiel is waarschijnlijk ook heel belangrijk.

Het was soms een beetje kritiek, maar ondanks de landen die we ondersteunen, bijvoorbeeld in West-Afrika, waar we soms onder politiebescherming reisden, heb ik nooit het gevoel gehad dat mijn leven in gevaar was. Er zijn hier en daar moeilijke reizen geweest, maar met de nodige voorzichtigheid en zorgvuldigheid is het altijd goed gekomen.

Zijn er statistieken over hoeveel reizen u hebt gemaakt; hoeveel kilometer u hebt gevlogen?

Nee. Ik houd wel een verslag bij van elke kerkdienst die ik leid, maar daarin staat alleen de datum, plaats, tijd en hoe lang de dienst duurde. Maar ik heb het nog niet bij elkaar opgeteld. Misschien doe ik dat als ik met pensioen ben. (lacht)

Wat was een gebeurtenis op deze vele reizen waarvan u zou zeggen: ik zal het nooit vergeten, ik zal het altijd onthouden, ik zal het meenemen?

Dat ik overal welkom werd geheten, de warme sfeer, de emoties die ik in de Afrikaanse gebieden heb ervaren. Ik zal ook meenemen dat niet leven volgens het evangelie, maar nieuw-apostolisch zijn heel anders is. Ik zou echter niet één opvallende gebeurtenis kunnen noemen.

Maar misschien één, heel kort: het was mij duidelijk dat wij voor ons grootste gebied, Angola, een districtsapostelhelper nodig hadden. Districtsapostel Brinkmann sprak perfect Portugees, was als apostel vijf of zes keer per jaar naar het land gereisd en ik was een groentje. Dat wij dat al in 2015 konden realiseren en daar al negen jaar lang een districtsapostelhelper hebben, die achter mij stond en in de toekomst ook achter de nieuwe districtsapostel zal staan, is geweldig, het was echt goed.

Er waren cadeaus op de meeste reizen: houtsnijwerk, gewaden, stoffen - het is moeilijk voor te stellen hoe het er nu thuis uitziet, of waar zijn alle spullen? Komt er een Rainer Storck museum?

(lacht) Ik weet zeker dat het ergens kan worden opgezet. Er zijn wat dingen hier in de centrale administratie, in het Brauweiler archief, in de centrale administratie in Luanda en ik weet niet hoeveel T-shirts en hemden we thuis nog hebben. Ik denk dat we er een of twee zullen doorgeven.

Apostel Pöschel: een paar dagen geleden was u voor het eerst in Angola en reisde u meer dan een week door de verschillende delen van het land. Wat was uw indruk?

Onze broeders en zusters in Angola zijn diepgelovig. Ze beleven hun geloof misschien anders dan wij hier in Europa en in heel andere, veel eenvoudigere levensomstandigheden, maar ik kon dit duidelijk herkennen: Of het nu Afrika is of Europa, het is het werk van Jezus Christus.

Sommige dingen zijn daar anders, zoals we in de video's zien. Hoe werkt kerkmuziek in Angola?

Vanuit het hart, vanuit de borstkas. Er is vaak alleen tutti, en je merkt dat ze God loven en prijzen met elke vezel van hun hart, longen en stembanden.

Wat hebt u daarvan meegenomen voor uw toekomstige taken?

Het is een zeer groot en arbeidsintensief gebied waar zeventien apostelen werkzaam zijn. Al onze medebroeders in het apostelambt en ook al onze zusters en broeders in andere ambten zijn mensen waar ik naar uitkijk om mee te srpeken en hun gezinnen te leren kennen. Aan de andere kant ben ik er ook zeker van dat dit een gigantische taak is.

Tot nu toe hebt u vooral in Westfalen en Münsterland [in Duitsland] gewerkt, maar in de toekomst zult u ook in Senegal, Gambia en Suriname werken. Wat zijn de overeenkomsten en verschillen?

Er zal waarschijnlijk geen pompernikkel of bloedworst zijn in de bovengenoemde landen. (lacht) Wat ze zeker gemeen hebben is de verwachting van de wederkomst van de Heer Jezus Christus. Het is een oriëntatie op het apostelambt, het is de liefde voor de stamapostel. Dat is wat ons verenigt over nationale en continentale grenzen heen.

Apostel Pöschel, begin mei begroette u uw broeders en zusters in Angola in het Portugees. Hoe zit het met uw kennis van vreemde talen? Bent u een expert in Portugees of wilt u dat worden?

Nou, in de eerste plaats ben ik een expert in het Westfaals, en aangezien Westfalen niet veel gesproken wordt, is dat niet merkbaar in vreemde talen. (lacht) In feite besloot ik Portugees te leren. Er waren veel verleidelijke verzoeken: moet het nu Frans worden, moet het Nederlands worden?

Mijn zeer rationele beslissing was natuurlijk gebaseerd op het volgende: hoeveel broeders en zusters kun je bereiken met een vreemde taal? Het nuchtere resultaat is dat de overgrote meerderheid van onze broeders en zusters in de regionale kerken waar wij voor zorgen Portugees spreken. De beslissing was dus gemakkelijk. Alle anderen bereik ik dan in het Engels, dat brugtaal nummer één is en overal ter wereld werkt.

Begrijpt u al gesprekken of hoe ver bent u al gevorderd?

Na zes maanden heb ik nu een basisstructuur opgebouwd, hoewel ik me heb gerealiseerd dat Portugees anders is dan Braziliaans Portugees. Nu hoef ik godzijdank geen Braziliaans Portugees te leren, maar het maakte deel uit van het eerste deel dat ik leerde - wat betekende dat als ik met geloofsgenoten in Angola sprak in mijn Braziliaans Portugees, ze me verdrietig aankeken omdat ze geen woord verstonden.

Districtsapostel: u ontvangt dagelijks tientallen berichten, e-mails en vele telefoontjes. Hoe heeft u zelf de afgelopen tien jaar uw dagelijkse werk geprioriteerd en wat is uw aanbeveling aan uw opvolger?

Inderdaad: er waren dagen dat ik met trillende handen de computer aanzette en vreesde: wat heb ik vanmorgen in mijn inbox? In al die tijd heb ik nog steeds geprobeerd om pastorale zorg op de eerste plaats te zetten. Voor mij betekende dit dat ik probeerde de persoon te begrijpen en iedereen te laten zien: jij bent belangrijk voor mij, net als iedereen, en je hoort bij onze kerk. Dat heeft zijn grenzen, maar ik heb het geprobeerd. Ik wil de toekomstige districtsapostel geen aanbeveling doen. Hij zal zijn eigen manier vinden om met deze dingen om te gaan.

Apostel Pöschel: vroeger leidde u meerdere commerciële ondernemingen. Is dat nu anders en wat is eigenlijk vergelijkbaar met vroeger?

Het werk dat ik vroeger deed had natuurlijk veel administratieve aspecten. Administratie of management, is relatief vergelijkbaar. Er zijn niet zoveel verschillen.

Afgezien daarvan is het moeilijk om de inhoud te vergelijken. Hier hebben we te maken met zusters en broeders, met medechristenen, met medemensen die centraal staan en ik geloof dat in een kerk, ondanks alle waardering en respect voor cijfers, processen en procedures, iets anders centraal staat. Wat mijn Zender van mij verwacht is iets anders dan het presenteren van perfecte balansen. Het is eerder - zoals ik het me voorstel op de dag des Heren - dat de vraag komt: Wat heb je gedaan zodat degenen die aan jou waren toevertrouwd bewaard zijn gebleven en hier vandaag in de bruiloftszaal zitten?

Wordt vervolgd ...

Voor deel 1 van het interview, klik hier.

Tekst en foto's: NAK Westdeutschland

7. juni 2024

